

Ystävällisyyttä jouluksi

”He saavat syödä minun lounaani”, hän sanoi.

Diana Evelyn Nielson
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Japanissa.

Akari auttoi pikkusiskoaan Mioria pystyttämään heidän seimiasetelmansa. Hän piti kovasti jouluvalmisteluista.

Jeesus-vauvan hahmo erottui seimestä hymy kasvoillaan. Akarikin hymyili. Se sai hänet miettimään, kuinka paljon Jeesus rakastaa häntä. Monet ihmiset Japanissa eivät juhlineet Jeesuksen Kristuksen syntymää, kuten Akarin perhe juhli. Mutta he antoivat silti lahjoja ja viettivät aikaa perheen kanssa joulunaikaan.

Isän puhelin soi. Hän otti sen käteensä ja puhui hetken. ”Kiitos muistutuksesta”, hän sanoi. ”Nähdään jouluaamuna.” Hän laski puhelimen kädestään.

”Oletko sinä menossa siihen palveluprojektiin?” Akari kysyi.

”Aivan oikein”, isä sanoi. ”Lähden Tokioon antamaan ruokaa kodittomille. Jotkut ihmiset seurakunnastamme auttavat joka vuosi.”

”Saanko minä tulla mukaan tällä kertaa?” Akari kysyi.

”Totta kai!” isä sanoi. ”Miorikin voi tulla.”

Jouluaamuna Akarin perhe heräsi varhain avaamaan lahjoja. Akari rakasti lahjaansa! Hän oli innoissaan, koska voisi leikkiä sillä myöhemmin.

Äiti pakkasi eväät kaikille ja halasi heitä hyvästiksi. Sitten Akari, isä ja Miori nousivat junaan.

Kun juna saapui Tokioon, isä johdatti Akarin ja Miorin puistoon, jossa oli paljon telttoja ja ihmisiä.

”Nämä ovat niitä ihmisiä, joita olemme täällä palvelemassa”, isä sanoi. ”Heillä ei ole

paljon, ja ruoan saaminen jouluksi on heille siunaukseksi.”

Ryhmä ihmisiä asetteli pöydille sämpylöitä, nuudelikulhoja ja jälkiruokia. Akari näki myös ikäisiään lapsia auttamassa.

”Ovatko kaikki nämä ihmiset meidän kirkostamme?” Akari kysyi isältä.

”Eivät kaikki”, isä sanoi. ”Eikö olekin hienoa, kuinka moni ihminen haluaa auttaa?”

Akari, Miori ja isä laittoivat ruokaa laatikoihin. Sitten he auttoivat laatikoiden antamisessa jonottaville ihmisille. ”Hyvää joulua”, Akari sanoi jokaiselle ihmiselle.

Pian laatikot olivat loppuneet. Mutta jonossa oli yhä ihmisiä odottamassa ruokaa!

Isä kurtisti otsaansa. ”Sitä ei tainnut olla tarpeeksi.” Hän kääntyi odottavien ihmisten puoleen. ”Olen kovin pahoillani. Meillä ei ole enää ruokaa.”

Akari ei halunnut noiden ihmisten jäävän ilman ruokaa. Voisiko hän tehdä jotakin?

”He voivat saada minun evääni”, hän sanoi.

”Hyvä ajatus!” isä sanoi. ”Jaetaan meidän eväämme.” Muut auttajat nyökkäsivät. He ottivat esiin omat eväänsä. Kaikki jonossa olevat ihmiset saivat vähän ruokaa!

Akari oli vähän nälkäinen, mutta se ei haitannut. Ihmiset puistossa tarvitsivat ruokaa enemmän kuin hän.

”Olen ylpeä sinusta”, isä sanoi juna-matkalla

kotiin. ”Olit kiltti, kun annoit evästäsi muille.”

”Niin Jeesus tekisi”, Akari sanoi.

Akarin sisimmässä tuntui lämpimältä ja onnelliselta koko loppupäivän. Eikä vain siksi, että oli joulu! Hän oli iloinen siitä, että hän saattoi jakaa Vapahtajan rakkautta. ●

Mitä Akari teki ollakseen Jeesuksen kaltainen?

KUVITUS AMANDA YOSHIDA